

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับของ ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
3. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลี วัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละคร และการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเปิดรับ กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
5. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เป็นผู้หญิง มากกว่าผู้ชายถึง 2 เท่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มีการศึกษาชั้นสูงสุด ในระดับปริญญาตรี และเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ในสัดส่วนมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนตัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน

พฤติกรรมกรเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี ส่วนใหญ่ มีความถี่ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ในแต่ละครั้งจะชมเป็นระยะเวลา มากกว่า 60 นาที และมักจะชมในช่วงเวลา เสาร์ - อาทิตย์ เวลา 18.30 - 20.00 น. ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี ส่วนใหญ่ มีความถี่ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ดีกอนท์พบกช่อง 7 จำนวน 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ในแต่ละครั้งจะชมเป็นระยะเวลา มากกว่า 60 นาที ในช่วงเวลา เสาร์ - อาทิตย์ 09.00-11.30 น. คิดเป็น ร้อยละ 80.8 ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี โดยชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง เลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลี เพราะเนื้อหาและการดำเนินเรื่องน่าสนใจ รองลงมา ชมเพราะช่วงเวลาที่ออกอากาศสอดคล้องกับเวลาของผู้ชมส่วนใหญ่ชื่นชอบละครโทรทัศน์เกาหลีประเภทรักโรแมนติก เช่น รักุ่นวายของเจ้าชายกาแพ ผันรักของเจ้าหญิง รองลงมา ชื่นชอบละครประเภทตลก/เบาสมอง เช่น กีบดักหัวใจยายแม่มด

ความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี มีความเห็นเชิงบวกกับละครโทรทัศน์เกาหลี โดยพบว่า สิ่งที่ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเห็นด้วยมากที่สุด คือ เพลง/ดนตรีประกอบละครเกาหลีมีความไพเราะเห็นด้วย รองลงมา คือ ได้รับความบันเทิงและแง่คิดในการดำเนินชีวิตจากการชมละครเกาหลี และเนื้อหาของละครเกาหลีเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ในขณะที่รู้สึกเฉย ๆ กับการชมละครเกาหลีบ่อย ๆ ไม่ทำให้รู้สึกถูกรบกวนทางวัฒนธรรม และรู้สึกเฉย ๆ กับการชื่นชอบนักแสดงในละครเกาหลีและติดตามผลงานเรื่องอื่น ๆ

ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีมีเห็นด้วยปานกลางกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี และพบว่าสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี คือ ทำให้การรับประทานอาหารเกาหลีได้รับความนิยมมากขึ้น เช่น กิมจิ โดยเห็นด้วยในระดับปานกลาง เห็นด้วยรองลงมา คือ ทำให้หนังเกาหลี/เพลงเกาหลี

ได้รับความนิยมมากขึ้น โดยเห็นด้วยในระดับปานกลาง ในขณะที่ไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีทำให้ซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้า จากประเทศเกาหลีมากขึ้น เช่น ETUDE MISSHA LG

ความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์ ในระดับสูง หลังชมละครโทรทัศน์เกาหลี นอกจากนี้ยังพบว่า ความคิดเห็นผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์ มากที่สุด คือ การชมละครเกาหลีคือการพักผ่อนยามว่าง ทำให้คลายเครียด รองลงมา คือ ทำให้เพิ่มความสัมพันธ์ในครอบครัว หลังชมละครโทรทัศน์เกาหลี และทำให้ตนเองทันสมัยทันมากขึ้นมีความคิดเห็นต่อ โดยการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง เช่นกัน ในขณะที่ มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์น้อยที่สุด กับ การนำบทเรียนที่มีในละครโทรทัศน์เกาหลีมาปรับใช้กับตนเอง/ครอบครัว/สังคม มากขึ้น

ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่า ชื่นชอบละครโทรทัศน์เกาหลีเนื่องจากในละครไม่มีตัวละครที่ร้ายกาจมากเกินไปและมีเนื้อหาที่สนุกสนานน่าติดตาม และประทับใจกับบทละครในด้านความรัก นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าเนื้อเรื่องนั้น ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมีความเป็นเหตุเป็นผล ไม่เพ้อฝัน และอยากให้ศึกษาสอบถามกับผู้ชมละครเกาหลี ทาง DVD/VCD

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยเรื่อง “การสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7” นั้น มี สมมติฐานจำนวน 5 ข้อ โดยผลการวิจัยมีดังนี้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกันผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงในเขตกรุงเทพมหานครจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีอายุ 15-25 ปี จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-55 ปี สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-35 ปี จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 46-55 ปี

ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีการศึกษาชั้นสูงสุดต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดย ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและอนุปริญญา/ปวส. สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี

ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีอาชีพต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย สำหรับผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณ สำหรับผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีอาชีพอื่น ๆ จะเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีรายได้ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกันผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

กลุ่มตัวอย่างเกาหลีเพศชายและเพศหญิง จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพศชายและเพศหญิง จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในแพชั่นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้าจากประเทศเกาหลีแตกต่างกัน ในขณะที่ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในการรับประทานอาหารเกาหลีไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปี จะเห็นด้วยต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 26-35 ปี จะเห็นด้วยต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 36-55 ปี เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพชั่นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี และการรับประทานอาหารเกาหลีแตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในการซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้าจากประเทศเกาหลีไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นสูงสุดต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นสูงสุดต่างกันกับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลีในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นสูงสุดต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในแพชั่นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี และการซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร

แตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาขั้นสูงสุดต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในการรับประทานอาหารเกาหลี และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้า จากประเทศเกาหลี ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณและอาชีพอื่นๆ

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานอาหารเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้าจากประเทศเกาหลีแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,000 - 15,000 บาทต่อเดือน จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือน

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลีในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม และความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลีแตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในการรับประทานอาหารเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้าจากประเทศเกาหลีไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นสูงสุดต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะเห็นว่าได้รับประโยชน์จากละครโทรทัศน์เกาหลี สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะเห็นว่าได้รับประโยชน์จากละครโทรทัศน์เกาหลี สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีพฤติกรรมการเปิดรับแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมขณะรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีในลักษณะชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ตั้งใจชมแต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา และตั้งใจชมตลอด จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีของประเทศเกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีในลักษณะเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อนขณะทำกิจกรรมอื่นสำหรับ กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีในลักษณะตั้งใจชมแต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา และตั้งใจชมตลอด จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีของประเทศเกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีในลักษณะชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมขณะรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีกับความ คิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมขณะรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ใน แพ้ชั้นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานอาหาร เกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับ และสินค้าจากประเทศเกาหลีแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลในการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็น ต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รับชมละคร โทรทัศน์เกาหลี ด้วยเหตุผล เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อให้เกิดความทันสมัย จะเห็น ด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีประเทศเกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชม ละครเพราะ ชมตามเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว และชมเพราะช่วงเวลาที่ออกอากาศสอดคล้อง กับเวลาของตัวเอง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลี ด้วยเหตุผล เพราะชื่นชอบ ดารานักแสดง จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีประเทศเกาหลี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมละครเพราะ ชมตามเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว ชมเพราะช่วงเวลาที่ ออกอากาศสอดคล้องกับเวลาของตัวเอง ชมเพราะอยากทราบและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศ เกาหลี และ ชม เพราะเนื้อหาและการดำเนินเรื่องน่าสนใจ สำหรับ กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละคร โทรทัศน์เกาหลี ด้วยเหตุผล เพราะอยากทราบและเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเกาหลี และชม เพราะเนื้อหาและการดำเนินเรื่องน่าสนใจ จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์ เกาหลีประเทศเกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมละครเพราะ ชมตามเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว และชมเพราะช่วงเวลาที่ออกอากาศสอดคล้องกับเวลาของตนเอง

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุผลในการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีกับความ คิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลในการเลือกชมละคร โทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ใน แพ้ชั้นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานอาหาร เกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับ และสินค้าจากประเทศเกาหลี แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ด้วย ความถี่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทย

กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยความถี่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลี ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 จำนวน 2 -3 ครั้ง/สัปดาห์ จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ชมจำนวน 1 ครั้ง/สัปดาห์ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยความถี่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้า จากประเทศเกาหลี แตกต่างกันในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยความถี่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานอาหารเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยระยะเวลาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยระยะเวลา 41-60 นาที จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลี น้อยกว่า 16 นาที และ 31-40 นาที สำหรับ กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยระยะเวลา มากกว่า 60 นาที จะเห็นด้วยกับวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลี ไม่เกิน 40 นาที

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยระยะเวลาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานอาหารเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับ และสินค้าจากประเทศเกาหลี แตกต่างกันในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยระยะเวลา

ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพ้นั้นการแต่งกาย/ การทำผมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในช่วงเวลาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมเกาหลี ในแต่ละประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในช่วงเวลาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี ในแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม และการรับประทานอาหารเกาหลีแตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในช่วงเวลาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การซื้อซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับ และสินค้าจากประเทศเกาหลีไม่แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเชิงบวกกับละครโทรทัศน์เกาหลี มากเท่าไรจะยิ่งทำให้เห็นด้วยกับวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อพิจารณารายละเอียดของความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลีที่เสนอผ่านทางละครโทรทัศน์ ในแต่ละประเด็น พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อวัฒนธรรมเกาหลีที่เสนอผ่านทางละครโทรทัศน์ ในเรื่องแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานเกาหลี ความชื่นชอบซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับและสินค้าจากประเทศเกาหลี ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ยิ่งประชาชนเห็นด้วยกับละครโทรทัศน์เกาหลีมากเท่าใด จะยิ่งทำให้เห็นด้วยกับวัฒนธรรมเกาหลี ในเรื่องแพ้นั้นการแต่งกาย/การทำผม ความนิยมในนักร้องเกาหลี/เพลงเกาหลี การรับประทานเกาหลี ความชื่นชอบซีดีละครเกาหลี/เพลงประกอบละคร และการซื้อเครื่องสำอางค์/เครื่องประดับ และสินค้าจากประเทศเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย

อภิปรายผลการศึกษา

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

จากผลการวิจัยเรื่องลักษณะทางประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการเปิดรับละครโทรทัศน์เกาหลีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติในเรื่องเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการรับชมสื่อละครโทรทัศน์เกาหลี และเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีแนวโน้มในการรับเอาอิทธิพลจากละครโทรทัศน์เกาหลีได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับประมะ สตะเวทิน (2539, น. 90) ว่า เพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกันเนื่องจากแบบแผนการใช้ชีวิต บทบาททางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน ทำให้ผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่า จึงทำให้เลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีมากกว่า นอกจากนี้ มีงานวิจัยของยุบล เบ็ญจรงกิจ (2534, น. 69) ที่พบว่า เพศหญิงนิยมดูโทรทัศน์ประเภทรายการละคร เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี ซึ่งอยู่ในวัยทำงาน และมีพฤติกรรมชอบเปิดรับข่าวสารด้านบันเทิง เพราะนอกจากละครโทรทัศน์เกาหลีจะให้ความบันเทิงแล้ว มีการมุ่งเน้นถึง สังคมแห่งการทำงานในยุคทุนนิยม การแข่งขันกันในอาชีพ ความชิงไหวชิงพริบในทางธุรกิจ จึงทำให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างในวัยทำงาน

พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

จากผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ทำการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทั้งทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 จำนวน 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งประเด็นเรื่องของการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่นำมาใช้ศึกษาดังที่ ประภาพรธณ ลิ่มสุขสิริ (2543, น. 22) กล่าวถึงคือ เรื่องของเวลาและความถี่ โดยกล่าวว่าในการวัดเรื่องของเวลานั้นจะมีข้อจำกัดในหลายปัจจัย คือ ความสนใจของผู้รับ เวลาว่างที่มี และความสะดวกในการใช้สื่อ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สะดวกและมีเวลาว่างในวันหยุดสุดสัปดาห์ จึงเปิดรับสื่อมากในช่วงดังกล่าว

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ส่วนใหญ่ยังมีระยะเวลาการชมแต่ละครั้ง มากกว่า

60 นาที สำหรับสาเหตุที่เลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีส่วนใหญ่ เพราะเนื้อหาและการดำเนินเรื่อง น่าสนใจ รองลงมาคือชมเพราะช่วงเวลาสอดคล้องกับเวลาของผู้ชม ส่วนละครที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบมากที่สุดคือ ประเภทรักโรแมนติก เช่นรักวุ่นวายเจ้าชายกาแฟ รองลงมาคือชื่นชอบละคร ประเภทตลก/เบาสมอง ซึ่งสอดคล้องกับ แซมมวล แอล เบคเกอร์ (Samuel L. Becker, 1989, p. 55) ที่ว่าบุคคลจะเปิดรับสื่อเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ เพื่ออยากรู้สนองความต้องการของตน ดังนั้นจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเรื่องอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์พิชชา วงษ์ขาว (2550, น. 136) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเนื่องจากมีความประทับใจซาบซึ้งในความรักโรแมนติก นอกจากนี้ละครที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบรองลงมาคือ ละครประเภทตลก/เบาสมอง ซึ่งสอดคล้องกับ แซมมวล แอล เบคเกอร์ (Samuel L. Becker, 1989, p. 55) ที่ว่า บุคคลเปิดรับสื่อเพื่อการพักผ่อน (Relaxation) เป็นการเปิดรับสื่อเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดที่มากเกินไปหรือลดความเร่งร้าวในชีวิตประจำวันให้น้อยลง ถือเป็นอิทธิพลของสื่อในด้านความบันเทิงประเภทหนึ่ง

ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลี

จากผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลี ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงบวกกับละครโทรทัศน์เกาหลีโดยเห็นว่า เพลง/ดนตรีประกอบละครเกาหลีไพเราะมากที่สุด รองลงมาคือได้รับความบันเทิงในและแง่คิดในการดำเนินชีวิตจากการชมละครเกาหลี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รัชดา บุญเสริม (2547, น. 9) ที่ว่า ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ประสบการณ์และอื่น ๆ ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่า ความคิดเห็นนั้น ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น เป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก คือ สื่อมวลชน ประเภทละครโทรทัศน์ ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคลเป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และความคิดเห็นต่อละครเกาหลีทั้งจากประสบการณ์ผ่านสื่อ หรืออาจเกิดจากคนรอบข้าง ทำให้นำมาพิจารณาว่าสิ่งที่รับรู้มานั้นดีหรือไม่ดี ก่อให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบ นอกจากนี้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของละครเกาหลีเป็นไปในด้านบวก จึงเสมือนเป็นการย้ำความเห็นให้เป็นไปในทิศทางนิยมเกาหลี คือมี ความคิดเห็นในเชิงบวกต่อประเทศเกาหลีโดยมองผ่านจากละครโทรทัศน์นั่นเอง

ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลี

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในระดับปานกลาง แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม การรับประทานอาหารเกาหลี และการขึ้นชอบนักร้องเกาหลี / และฟังเพลงเกาหลี ในเชิงบวก วัฒนธรรมทั้งสองด้าน ที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเชิงบวก นั้นเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลีที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก นอกตรงกับแนวคิดรูปแบบวัฒนธรรมเกาหลีของ ชลเทพ บัณฑิตกุล (“ถอดรหัสวัฒนธรรมเกาหลี,” ออนไลน์, 2551) ที่ว่า ในละครโทรทัศน์เกาหลีวัฒนธรรมการกินของตัวละครซึ่งนิยมเข้าร้านอาหารต่างชาติ แต่ก็ยังไม่ทิ้งความเป็นความเป็นเกาหลี เพราะยังชอบรับประทานกิมจิ ซุป หรือร้านนั่งดื่มในแบบฉบับเกาหลี และดัดแปลงรสชาติอาหารต่างประเทศให้ตรงกับรสชาติให้ถูกปากกับคนเกาหลี ส่วนการขึ้นชอบนักร้อง เกาหลีนั้น จะพบว่า ละครโทรทัศน์เกาหลีส่วนใหญ่จะมีเพลงประกอบละครไพเราะ และได้รับความนิยมจากทุกเพศทุกวัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรย์มอน วิลเลียม ได้กล่าวเอาไว้ว่า (กาญจนา แก้วเทพ, 2544, น. 241) วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตแบบใดแบบหนึ่ง ที่มีการแสดงออกซึ่งคุณค่า แบบแผนชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมนั้นได้ถูกผ่านการคัดเลือกโดยปฏิบัติการทางสังคมได้เกิดขึ้นทุกวัน และก่อให้เกิดวัฒนธรรมผ่านสื่อตลอดเวลา แต่ในระยะยาวจะมีเพียงบางวัฒนธรรมที่จะได้รับการสืบทอดอย่างต่อเนื่องและคงอยู่ เช่นเดียวกับการที่ประเทศเกาหลีได้คัดเลือกเอาวัฒนธรรมถ่ายทอดผ่านสื่อ แฟชั่นการแต่งกาย การรับประทานอาหาร การฟังเพลงและการขึ้นชอบนักร้องเกาหลี สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นวิถีชีวิตประจำวัน เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต (lifestyle) รสนิยม (taste) ของคนสมัยใหม่ (สมสุข หินวิมาน, 2541, น. 158)

แสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่จากแหล่งกำเนิดไปยังสมาชิกในสังคมนั้น ได้โดยอ้อม คือ การที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนประเภทละครโทรทัศน์ ทำให้กลุ่มตัวอย่างยอมรับการแต่งกาย การรับประทานอาหารแบบชาติต่าง ๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว เป็นต้น ซึ่งจากแนวคิดเรื่องการสื่อสารและวัฒนธรรม ที่กล่าวว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปยังผู้รับสาร ทำให้เกิดอิทธิพลด้านความคิด เห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์

จากการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับชมรายการของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมแล้ว พบว่า มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์ในระดับ สูง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์ในด้าน พักผ่อนยามว่างทำให้คลายเครียดมากที่สุดโดยผู้ใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงโลกความเป็นจริง และผ่อนคลายความเครียด ที่พบว่าการใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น เป็นการใช้เวลาให้หมดไป เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจอย่างอื่น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ด้านการชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพื่อให้ทันสมัยมากขึ้นนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ แม็คคอมส์และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979, pp. 50-52) ที่กล่าวว่า มนุษย์ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการสังเกตการณ์และติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จากสื่อมวลชน เพื่อให้รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ให้เกิดความทันสมัยและรู้ว่าอะไรมีความสำคัญพอที่จะเรียนรู้ ความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีมาปรับใช้กับตนเอง/ครอบครัว/สังคม สอดคล้องกับงานวิจัยนี้เช่นกัน ที่ว่า มนุษย์ต้องการการสื่อสารเพื่อช่วยในการตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยที่ว่าการรับสื่อมวลชนทำให้บุคคล สามารถกำหนดความเห็นชอบของตนต่อสภาวะหรือเหตุการณ์รอบ ๆ ตัวได้ มนุษย์ต้องการข้อมูลเพื่อประกอบการพูดคุยสนทนาในชีวิตประจำวัน (Discussions) โดยการรับสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่น โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการนำด้านนี้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงบวกเช่นกันคือ ชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ในครอบครัวและนำไปสนทนากับเพื่อนหรือคนใกล้ชิดทำให้เกิดการยอมรับมากขึ้น) มนุษย์มีความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) ในเหตุการณ์และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว มนุษย์ต้องการความบันเทิง (Relaxing and Entertainment)

ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชมละครโทรทัศน์เกาหลีเนื่องจากในละครไม่มีตัวละครที่ร้ายกาจมากเกินไปและมีเนื้อหาที่สนุกสนานน่าติดตาม และประทับใจกับบทละครในด้านความรัก นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าเนื้อเรื่องนั้น ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงมีความเป็นเหตุเป็นผลไม่เพ้อฝัน สอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจนา แก้วเทพ (2543, น. 272) ที่กล่าวว่า ละครโทรทัศน์

ถือเป็นส่วนผสมระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงและโลกแห่งสัญลักษณ์ (โลกแห่งความฝันและจินตนาการ) เนื่องจากในบทละครมีฉาก การแต่งกาย สถานที่นั้นเป็นสิ่งที่เหมือนความเป็นจริง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าโลกแห่งสัญลักษณ์ได้ทำให้เกิดมายาคติ (Myth)

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิงจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะสังคมและวัฒนธรรมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนแต่ละเพศไว้แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีอายุ 15-25 ปี มีความคิดเห็นในเชิงบวก กับละครโทรทัศน์เกาหลี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิติมา สุรสนธิ (2544, น. 190) พบว่า คนที่มีอายุน้อย จะมีความคิดในเชิงเสรีนิยมมากกว่าคนอายุมาก ใจร้อนกว่า มองโลกในแง่ดีกว่า และมีพฤติกรรมในการสื่อสารที่ชอบเปิดรับข่าวสารด้านบันเทิง ส่วนคนอายุมากจะมีความระมัดระวังในเรื่องต่าง ๆ มากกว่า มองโลกในแง่ร้าย และไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นคนที่มีอายุน้อยจึงมักเป็นผู้ที่ถูกชักจูงได้ง่ายกว่าคนที่อายุมาก ขณะที่คนอายุมากจะเปิดรับข่าวสารประเภทหนัก ๆ เช่น ข่าวการเมือง สังคม หรือเศรษฐกิจ เป็นต้น

ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่มีรายได้ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกัน เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาละครโทรทัศน์เกาหลีที่ถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ซึ่งทั้งสองเป็นสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีซึ่งสามารถรับชมได้ทุกคน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันทำให้มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน ซึ่งแนวคิดของ เดอ เฟลอร์ (Melvin Lawrence DeFleur, 1996, p. 120) อธิบายได้ว่า ตัวแปรแทรก (Intervening Variables) ที่มีอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารมวลชนระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยเน้นให้เห็นว่าข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อมวลชนถึงผู้รับสารถึงผู้รับการและเกิดผลโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคน เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่มีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ทำให้เกิดผลไม่เหมือนกับหรือไม่เป็นตามเจตนาของผู้ส่งสาร ทฤษฎีสำคัญของเดอเฟลอร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory) ซึ่งพัฒนามาจากหลักการเชิงกลไกของสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยสังเกตเห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคิด ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้มีความสนใจในการเปิดรับข่าวสารหรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อแตกต่างกัน เมื่อความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้เกิดการเรียนรู้ การเปิดรับข่าวสารและรับเอาอิทธิพลของสื่อแตกต่างกันแล้วยังส่งผลด้านความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

จากแนวคิดข้างต้นทำให้แต่ละคนจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับทุนทางวัฒนธรรมหรือประสบการณ์ชีวิตและประสบการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และการศึกษาชั้นสูงที่ต่างกัน ในเขตกรุงเทพมหานครจะมีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน แต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของยุบล เบ็ญจรงกิจ (2534, น. 69) ที่กล่าวว่า ตัวแปรด้านเพศนี้มักเป็นที่สนใจในการวิเคราะห์เกี่ยวกับโทรทัศน์ เนื่องจาก การดูโทรทัศน์ของเพศชายมักดูในขณะที่พักผ่อน แต่สำหรับเพศหญิงแล้วมักดูโทรทัศน์ไปพร้อม ๆ กับทำงานอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้พฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารก็แตกต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้มและมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับส่งข่าวสารนั้นด้วย

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันนั้น มีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์ต่างกันด้วย เนื่องจาก อาชีพถือเป็นกลุ่มทางสังคม ซึ่งแต่ละกลุ่มก็จะมีลักษณะพฤติกรรมการใช้สื่อ การเปิดรับ รววมถึงความพอใจในสื่อแตกต่างกันออกไป ตามทฤษฎี เดอ เฟลอร์ (Melvin Lawrence Defleur, 1996, p. 120) ที่ว่า บุคคลที่มีลักษณะทางสังคมที่คล้ายกันจะแสดงออกพฤติกรรมการใช้สื่อ สารคล้ายคลึงกัน พฤติกรรมการใช้สื่อนี้ได้แก่ การเปิดรับสื่อ ความพอใจในสื่อ และอุปนิสัยการใช้สื่อ การใช้สื่อร่วมกัน เป็นต้น ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันจึงมีความคิดเห็นต่อการนำละครโทรทัศน์เกาหลีไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันด้วย

สมมติฐานที่ 4 ผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีพฤติกรรมเปิดรับแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบ ว่า

พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทาง สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่มีพฤติกรรม ตั้งใจชมตลอด จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีของประเทศเกาหลีสูง สอดคล้องกับทฤษฎีของ เกิร์บเนอร์ ที่มีการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้จาก สื่อโทรทัศน์นั้น ได้มีการแบ่งปริมาณการรับชมออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (กาญจนา แก้วเทพ, 2544, น. 253) พวกดูโทรทัศน์อย่างมาก (heavy users) เป็นกลุ่มที่ดูโทรทัศน์จำนวนมาก จึงเป็นกลุ่มที่มีโลกทัศน์แบบโทรทัศน์ (TV.Type) กล่าวคือ คิด เชื่อ พูด กระทำ คล้าย ๆ กับโทรทัศน์ พวกดูโทรทัศน์น้อย (light users) จะเป็นกลุ่มที่เลือกดูในปริมาณน้อย จึงรับอิทธิพลจากสื่อค่อนข้างน้อย เช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุผลในการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน ตรงกับแนวคิดของ พีระ จิโรโสภณ (2539, น. 636) ที่ว่า คนเราแต่ละคนนั้นเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure of Selective Attention) หมายถึง การที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยบุคคลจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนความคิดเดิมที่มีอยู่แล้ว และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่ลงรอยกับความเข้าใจ หรือความคิดเดิมของตนนั้นจะก่อให้เกิดความไม่สมดุลทางจิตหรือความไม่สบายใจที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องกันทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance) ฉะนั้น การที่จะละหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ก็ต้องแสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรรเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องความคิดเดิมของ

ตนเอง ซึ่งการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันย่อมทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกันเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการเปิดรับละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีแตกต่างกัน คือกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาชม 60 นาทีขึ้นไป จะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีในเชิงบวก ซึ่งตรงกับแนวคิด ผลของการสื่อสารมวลชนของกิติมา สุรสนธิ (2545, น. 124) ที่ว่า การแบ่งตามระยะเวลา ซึ่งเป็นการแบ่งผลของการสื่อสารโดยพิจารณาจากระยะเวลาที่ผลของการสื่อสารในครั้งนั้น ๆ ปรากฏอยู่โดยอาจเป็นแบบผลระยะสั้น (Short-term Effect) หรือ แบบผลระยะยาว (Long-term Effect) ซึ่งผลตามระยะเวลานี้ สัมพันธ์กับระยะเวลาว่าผลเกิดขึ้นฉับพลันทันทีทันใด และหายไปในระยะเวลานั้น ๆ หรือซึมซับมาเรื่อย ๆ จนกลายเป็นผลในระยะยาว หากผู้ชมเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีมาก ๆ ก็อาจเกิดการซึมซับเอาวัฒนธรรมเกาหลีเข้าไปโดยไม่รู้ตัวด้วยเช่นกัน

ข้อสังเกตคือ ผู้ชมที่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีความถี่ต่างกัน/ช่วงเวลาต่างกัน แต่ความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีไม่ต่างกัน อาจเกิดจากการถ่ายทอดละครโทรทัศน์เกาหลีทางช่อง 3 มีการถ่ายทอดในช่วงเวลาดีกมาก คือ 01.00 - 04.00 น. ซึ่งผู้ที่เปิดรับชมช่วงนี้เป็นช่วงเวลาที่ไม่ปกติอาจเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพื่อเป็นเพื่อนขณะทำกิจกรรมอย่างอื่น หรือเปิดขณะทำงาน จึงทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่าง แต่สำหรับผู้ชมที่ชมละครโทรทัศน์เกาหลีทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ที่มีความถี่และช่วงในการเปิดรับต่างกัน กลับมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันด้วย เนื่องจากสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีการถ่ายทอดในเวลาปกติที่ทุกคนสามารถมีความตั้งใจได้ โดยในช่วงเช้าวัน จันทร์ – อังคาร กลุ่มเป้าหมายที่ชมจะเป็นกลุ่มแม่บ้าน หรือกลุ่มคนที่ไม่ต้องทำงาน หรือเรียนหนังสือ ในขณะที่ ละครโทรทัศน์เกาหลีที่ออกอากาศในช่วงวันเสาร์- อาทิตย์ เวลา 9.30 – 11.00 น. เป็นช่วงเวลาที่สามารถดูได้ ทำให้กลุ่มผู้ชมในช่วงระยะเวลาต่าง / ช่วงเวลาต่าง มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันไปด้วย

สมมติฐานที่ 5 ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีจากละครโทรทัศน์เกาหลี ของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีจากละครโทรทัศน์

เกาหลีของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี อธิบายได้ว่าหากกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเชิงบวกที่ดีต่อละครโทรทัศน์เกาหลี ก็อาจมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีตามไปด้วย ดังแนวคิดเรื่องทัศนคติเมย์ซาร์ค และ ริชาร์ดสัน (Cyrus Mayshark and E. Richardson, 1978., p. 119) ให้คำนิยามว่า ทัศนคติ เป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับภาวะจิตใจของบุคคลที่มีต่อวัตถุ เป็นศักยภาพของพฤติกรรม หรือส่วนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางบวกหรือทางลบ ต่อสถานที่ บุคคลหรือวัตถุ ทัศนคติเป็นแรงที่อยู่ภายใน วัดได้จากปฏิกิริยาต่อตัวกระตุ้น ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และจะแสดงออกทางกายภาพซึ่งในที่นี้ความคิดเห็นของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีอาจเป็นสิ่งที่ไม่ลึกซึ้ง เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ตามยุคสมัย ประกอบกับอยู่ในช่วงเกาหลีพีเวอร์ จึงทำให้เกิดองค์ประกอบด้านทัศนคติและความคิดเห็น 3 ประการ คือ ด้านการรับรู้ต่อละครเกาหลีและพิจารณาถึงความดี ไม่ดีของวัฒนธรรมที่มาจากเกาหลี ต่อมาคือด้านความรู้สึกที่เป็นค่านิยมของที่แสดงถึงความชอบในเรื่องต่าง ๆ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกของกลุ่มตัวอย่างที่เกิดจากการรับรู้และความรู้สึกที่มีต่อละครโทรทัศน์เกาหลี ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในทางบวกมากเท่าใดก็เกิดการเอาแบบอย่างจากสิ่งที่คิดว่าดีมาใช้มากเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นที่ดีต่อละครโทรทัศน์เกาหลีในด้านบวก เป็นผลจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อโทรทัศน์ที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นการทำหน้าที่ในฐานะสื่อที่ดีควรมีแบบแผนและป้องกันการนำเสนอเนื้อหาสาระให้มากขึ้น เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนไทยในการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติอย่างเหมาะสม เพื่อคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย
2. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งจะเห็นสื่อละครเกาหลีในภาพรวม ดังนั้นในส่วนที่เป็นการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดการรับรู้และนิยมวัฒนธรรมเกาหลีอาจยังไม่ครอบคลุม จึงควรมีการเสริมด้วยวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาอธิบายเพิ่มเติม
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มขอบเขตของการศึกษาและขนาดกลุ่มตัวอย่างไปยังต่างจังหวัด เพื่อที่จะสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในสินค้าทางวัฒนธรรมตัวอื่น ๆ ของประเทศเกาหลี เช่น เกมส์ออนไลน์ เพลง ภาพยนตร์ เพื่อให้ทราบถึงการรับรู้และป้องกัน การไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติอันอาจส่งกระทบต่อวัฒนธรรมหลักของประเทศไทย
2. ควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างอื่นเช่น กลุ่มแฟนคลับ หรือกลุ่มวัยรุ่น เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับ อิทธิพลของการไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติในสังคมไทย
3. ควรศึกษาผู้ที่เปิดรับชมละครเกาหลีทางสื่ออื่น ๆบ้าง เช่น DVD VCD เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้คลังโคล์ละครเกาหลินิยมเปิดรับ เพื่อวิเคราะห์ถึง พฤติกรรม อันอาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมได้
4. การที่ประเทศเกาหลีมีการนำละครโทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรม จนได้รับความนิยมในสังคมไทยนั้น มีเหตุผลหลายประการ บวกกับโครงเรื่องและเนื้อหาของละครมีความน่าสนใจติดตาม ดังนั้นควรมีการศึกษาเนื้อหาของละครเกาหลีเพื่อให้ผู้จัดละครไทย ควรนำเสนอเสน่ห์ของละครไทยในบรรยากาศที่คนไทยยังมิได้สัมผัสให้มีความแตกต่าง จากละครไทยแนวเดิม ๆ เพื่อให้ชาวต่างชาติได้สัมผัสวัฒนธรรมไทยผ่านทางละครโทรทัศน์บ้าง